

Начало > Предприемане на съдебни действия > Къде и как > Лихви

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [en](#) е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Swipe to change

английски

Лихви

Испания

1 Законната лихва регламентирана ли е в държавата членка? Ако това е така, какво е определението за „законна лихва“ в държавата членка?

Законната лихва в Испания е предвидена като заместваща престация с цел обезщетение за вреди при липса на споразумение между страните, ако длъжникът е в неизпълнение. Тя е уредена в член 1108 от Гражданския кодекс (*Código Civil*), съгласно който неизплатеното задължение трябва да е парично или да бъде изразено в парична стойност.

Изрично определение на законната лихва няма.

Прилагат се обаче различни видове законна лихва. Най-разпространеният вид е уреден в Гражданския кодекс. В други области обаче законът установява специални лихвени проценти, които в много случаи се изразяват в прилагане на определен процент спрямо законната лихва. Когато са приложими, тези лихвени проценти могат също да се считат за „законна лихва“, в смисъл, че са установени със закон. Могат да се посочат следните:

- по отношение на ипотеките Закон № 1/2013 от 14 май 2013 г. измени член 114 от Закона за ипотеките (*Ley Hipotecaria*) и определи максимален размер на лихвения процент за забава при заеми за купуване на основно жилище — когато ипотеката е върху самото жилище — в рамките на трикратния размер на законната лихва, която понастоящем е 9 %.

Член 114 беше изменен със Закона за договорите за ипотечни кредити (*Ley Reguladora de los Contratos de Crédito Inmobiliario*), който влезе в сила в новата си редакция на 16 юни 2019 г. Той определя лихва за забава в размер на редовната лихва плюс 3 процентни пункта за периода на забавата. Тя се прилага за заеми, сключени от физически лица и обезпечени с ипотеки върху жилищни имоти. Лихвата за забава не може да бъде капитализирана при никакви обстоятелства. Не са допустими споразумения в противен смисъл по отношение на това правило за лихва за забава.

- член 20, параграф 4 от Закон № 16/2011 относно договорите за потребителски кредити (*Contratos de Crédito al Consumo*) определя горна граница в размер на законната лихва за такива операции, умножена по 2,5;

- освен ако не е уговорено друго, член 7 от Закон 3/2004 относно борбата със забавянето на плащанията по търговските сделки (*lucha contra la morosidad en las operaciones mercantiles*) определя законната лихва за забава, която длъжникът трябва да плати, в размер на лихвения процент, прилаган от Европейската централна банка в нейната най-скорошна основна операция по рефинансиране, извършена преди първото календарно число на текущото календарно полугодие, увеличен с осем процентни пункта.

Лихвеният процент, прилаган от Европейската централна банка към нейните основни операции по рефинансиране, е лихвеният процент, прилаган при търговете с фиксиран лихвен процент. Ако основната операция по рефинансиране е извършена под формата на търг с променлив лихвен процент, този лихвен процент се отнася до пределния лихвен процент, произтичащ от този търг.

Законоустановената лихва за забава, определена в съответствие с разпоредбите на настоящия параграф, се прилага за период от шест месеца, считано от датата, на която е определена.

- По отношение на *застрахователните договори*, член 20, параграф 4 от Закон 50/1980 от 8 октомври 1980 г. относно застрахователните договори (*Ley del Contrato de Seguro*) санкционира необоснованите забавяния от страна на застрахователните дружества при изплащане на обезщетения на лица, които имат вземания по силата на сключени от тях застрахователни договори, като им се начислява годишна лихва, равна на законната лихва, в сила към датата на падежа на плащането, увеличена с 50 %. Ако в рамките на две години от възникване на вземането не бъде изплатено обезщетение, съдията трябва да наложи годишна лихва от не по-малко от 20 % за застрахователя.

- Така наречената „процесуална лихва“ (*interés procesal*) е посочена в член 576 от Гражданския процесуален закон № 1/2000 от 7 януари 2000 г. (*Ley de Enjuiciamiento Civil*), който предвижда, че при постановяване на първоинстанционно съдебно решение, с което се разпорежда плащане на парична сума, на кредитора се дължи годишна лихва в размер на законния лихвен процент, увеличен с два пункта, или лихвения процент, договорен между страните, или процент, предвиден със специална законова разпоредба.

2 Ако е предвидена законна лихва, какъв е нейният размер/ставка и какво е правното основание за прилагането му/й? Ако са предвидени различни ставки на законната лихва, какви са обстоятелствата и условията за тяхното прилагане?

Лихвеният процент се предвижда в законите за бюджета за всяка финансова година.

За 2017 г. той е определен в 34-ата допълнителна разпоредба към Закон № 3/2017 от 27 октомври относно общия държавен бюджет (*Ley de Presupuestos Generales del Estado*), който предвижда:

- 3,00 %, докато този бюджет е в сила.

- През същия период лихвата за забава, посочена в член 26 от Общ закон 58/2003 от 17 декември 2003 г. относно данъчното облагане (*Ley General Tributaria*), възлиза на 3,75 %.

- През същия период лихвата за забава, посочена в член 38, параграф 2 от Общ закон 38/2003 от 17 ноември 2003 г. за субсидиите (*Ley General de Subvenciones*), възлиза на 3,75 %.

Лихвените проценти се публикуват от Банката на Испания на следния адрес:

<https://cliente bancario.bde.es/pcb/es/menu-horizontal/productoservici/relacionados/tiposinteres/>

Както е посочено в отговора на предишния въпрос, в допълнение към законната лихва, предвидена в член 1108 от Гражданския кодекс, за определяне на обезщетението за просрочени парични вземания се прилагат различни видове законна лихва. Могат да се посочат следните:

- по отношение на ипотеките Закон № 1/2013 от 14 май 2013 г. измени член 114 от Закона за ипотеките (*Ley Hipotecaria*) и определи максимален размер на лихвения процент за забава при заеми за купуване на основно жилище — когато ипотеката е върху самото жилище — в рамките на трикратния размер на законната лихва.

Член 114 беше изменен със Закона за договорите за ипотечни кредити (*Ley Reguladora de los Contratos de Crédito Inmobiliario*), който влезе в сила в новата си редакция на 16 юни 2019 г. Той определя лихва за забава в размер на редовната лихва плюс 3 процентни пункта за периода на забавата. Тя се прилага за заеми, сключени от физически лица и обезпечени с ипотеки върху жилищни имоти. Лихвата за забава не може да бъде капитализирана при никакви обстоятелства. Не са допустими споразумения в противен смисъл по отношение на това правило за лихва за забава.

- член 20, параграф 4 от Закон № 16/2011 относно договорите за потребителски кредити (*Contratos de Crédito al Consumo*) определя горна граница в размер на законната лихва за такива операции, умножена по 2,5;

- освен ако лихвата за забава не е била уговорена, член 7 от Закон 3/2004 относно борбата със забавянето на плащанията по търговските сделки (*Lucha contra la morosidad en las operaciones mercantiles*) определя законната лихва за забава, която длъжникът трябва да плати, в размер на лихвения процент, прилаган от Европейската централна банка в нейната най-скорошна основна операция по рефинансиране, извършена преди първото календарно число на текущото календарно полугодие, увеличен с осем процентни пункта.

Лихвеният процент, прилаган от Европейската централна банка към нейните основни операции по рефинансиране, е лихвеният процент, прилаган при търговете с фиксиран лихвен процент. Ако основната операция по рефинансиране е извършена под формата на търг с променлив лихвен процент, този лихвен процент се отнася до пределния лихвен процент, произтичащ от този търг.

Законоустановената лихва за забава, определена в съответствие с разпоредбите на настоящия параграф, се прилага за период от шест месеца, считано от датата, на която е определена.

- По отношение на *застрахователните договори*, член 20, параграф 4 от Закон 50/1980 от 8 октомври 1980 г. относно застрахователните договори (*Ley del Contrato de Seguro*) санкционира необоснованите забавяния от страна на застрахователните дружества при изплащане на обезщетения на лица, които имат вземания по силата на сключени от тях застрахователни договори, като им се начислява годишна лихва, равна на законната лихва, в сила към датата на падежа на плащането, увеличена с 50 %. Ако в рамките на две години от възникване на вземането не бъде изплатено обезщетение, съдията трябва да наложи годишна лихва от не по-малко от 20 % за застрахователя.

- Така наречената „процесуална лихва“ (*interés procesal*) е посочена в член 576 от Гражданския процесуален закон № 1/2000 от 7 януари 2000 г. (*Ley de Enjuiciamiento Civil*), който предвижда, че при постановяване на първоинстанционно съдебно решение, с което се разпорежда плащане на парична сума, на кредитора се дължи годишна лихва в размер на законния лихвен процент, увеличен с два пункта, или лихвения процент, договорен между страните, или процент, предвиден със специална законова разпоредба.

3 Ако е необходимо, налице ли е допълнителна информация относно начина на изчисляване на законната лихва?

Лихвените проценти за различните периоди можете да намерите на уебсайта, посочен в предишния отговор.

<https://clientebancario.bde.es/pcb/es/menu-horizontal/productoservici/relacionados/tiposinteres/>

4 Предоставя ли се безплатен онлайн достъп до правното основание, посочено по-горе?

Да, на следния адрес:

<https://clientebancario.bde.es/pcb/es/menu-horizontal/productoservici/relacionados/tiposinteres>

Последна актуализация: 19/08/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.